

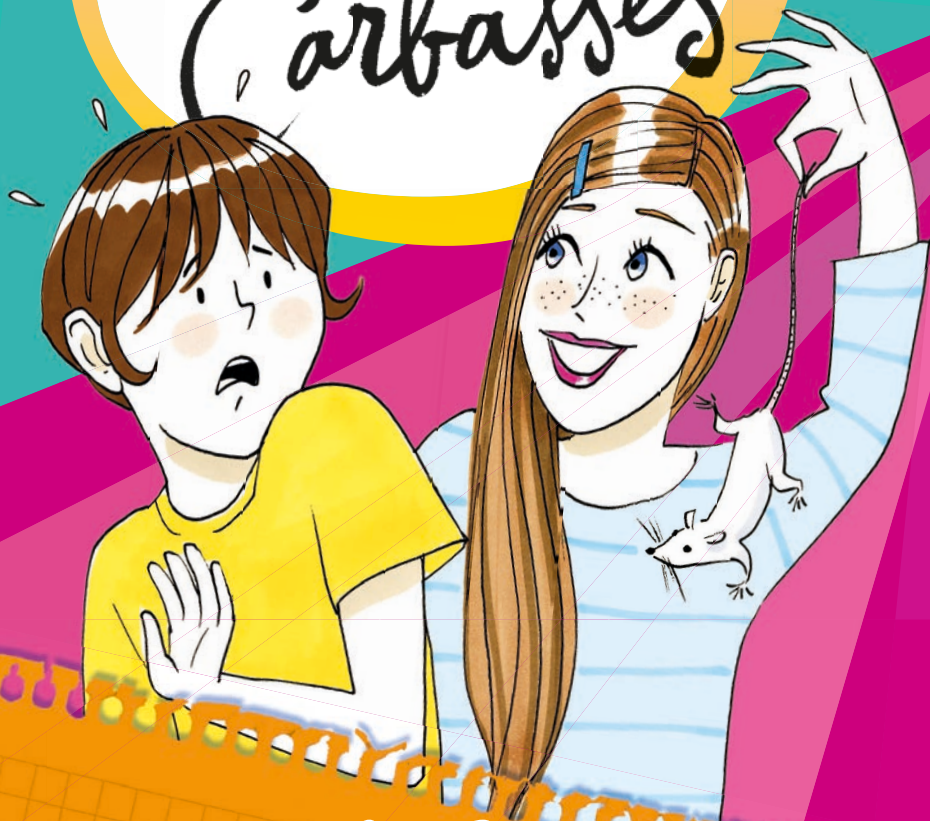
la banda
de la Zoè

TOP
SECRET

Ana García-Sinert*
Jordi Labanda

Ratolins i Carbasses

Estrella Polar

Ratolins i Carbasses

Ana García-Sinertiz

Jordi Labanda

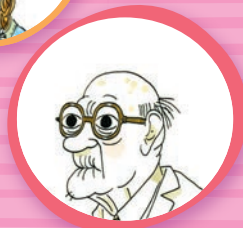
© del text: 2015, Ana García-Siñeriz Alonso
© de les il·lustracions d'interior i coberta: 2015, Jordi Labanda
© de la traducció: 2015, Iolanda López Vivancos
© Editorial Planeta, S.A., 2015
© de les característiques d'aquesta edició: 2015, Grup Editorial 62, s.l.u.
Estrella Polar, Pedro i Pons, 9-11, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat
Disseny de la coberta i maquetació: Kim Amate
Primera edició: setembre de 2015
ISBN: 978-84-9057-978-7
Dipòsit legal: B. 16.576-2015
Imprès a Liberdúplex
Imprès a Espanya – Printed in Spain

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre és cent per cent lliure de clor i està qualificat com a paper ecològic.

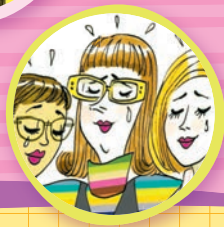
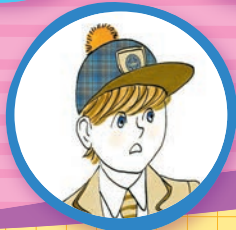
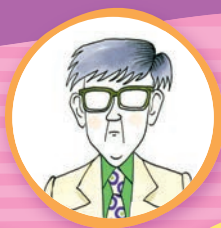
Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

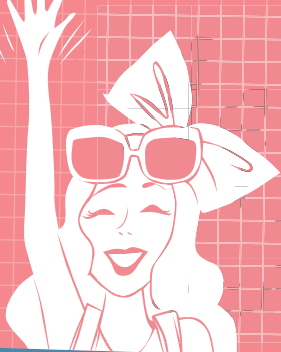
Índex

Aquesta no és la meva escola	8
Commoció general	16
Cada ovella amb sa parella	25
Plomí i Blomí	33
Plo i Nasti	42
Freedom for ratolins	48

Gran error	58
Operació Rosegador segona part	65
Operació Sopor	73
Professors a dojo	81
Dobles parelles	88
Retorn a l'escola, repetim!	95

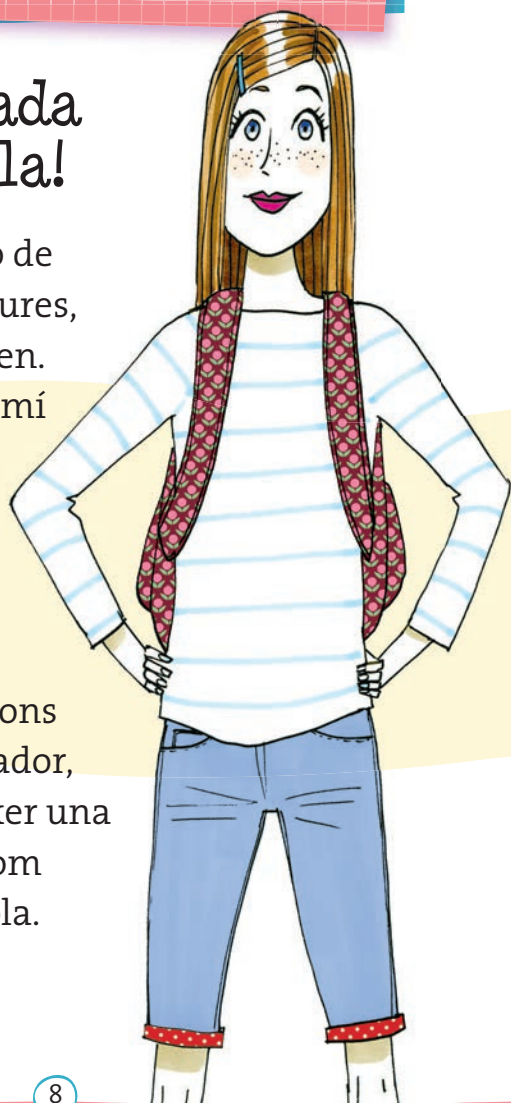

La tornada a l'escola!

Sí, ja sé que no paro de
queixar-me dels deures,
perquè no m'agraden.

I també que Mr. Plomí
no ens deixa sortir
al pati quan
s'enfada.

I, per descomptat,
puc viure sense els
(fastigosos) macarrons
del menú del menjador,
però he de reconèixer una
cosa: no hi ha res com
el primer dia d'escola.
De debò!

Tornar a veure els amics després de llargs mesos de vacances és el millor. Fins i tot els macarrons em semblen boníssims!

—ZOÈ ZOÈ ZOÈ ZOÈ ZOÈ ZOÈ ZOÈ ZOÈ ZOÈ!!

El meu germà Nic es posa tan nerviós com jo. El primer dia del curs no parava de marejar la Cloca i la Lloca, que no deixaven de cloquejar, cosa que feia que l'Espavilada, la ruqueta, bramés com una boja. Sabeu què és una olla de grills?: **CASA MEVA.**

—ZOÈ, ZOÈ, AFANYA'T QUE ARRIBAREM TARD I VULL SER EL PRIMER!

Perquè en Nic sent l'estranya necessitat d'arribar sempre el primer a **TOT.**

La mare va somriure. Ja ens tenia preparat el berenar dins d'unes bossetes de tela amb els nostres noms brodats... **Que bufones!** I com les bossetes també tenia la xerradeta ben preparada.

—Nic: recorda que **NO** s'ha de llençar **RES** a terra; ni un paper de caramel. Si no trobeu una paperera, us el guardeu a la butxaca i el reciclem a casa, d'acord?

GENIAL!

Això volia dir que la mare ens havia posat alguna sorpreseta en forma de, ehem, caramels, dins de la bossa, juntament amb la fruita i els sandvitxos vegetals.

—Que passeu un bon dia! —ens va acomiadar a la porta—. I torneu a casa de seguida que sortiu de l'escola; no us entretingueu!

Això últim anava adreçat directament a mi, és clar.

La mare, però, no sabia que aquella tarda celebraríem la primera reunió de la Banda al galliner, després de les vacances. I tot just acabar les classes, l'Àlex, la Liseta, en Marc i jo tornàriem a casa, tot i que no per fer deures. Teníem tot el curs per endavant, oi?

—A veure qui arriba abans! —va cridar en Nic.

El meu germà va arrencar a córrer. Amb la motxilla gairebé buida, de seguida em va avançar. Avantatges de ser petit! Gairebé no cal portar llibres i pots córrer més... Uf!

Per això, en cinc minuts ja érem a la porta de l'escola.

—Zoèèèèè!!! —em va cridar la Liseta.

Aquesta no és la meua escola

Tot i que estrenava ulleres, la vaig reconèixer de seguida. Amb aquell modelet **NOMÉS** podia ser la Liseta.

En Marc va venir corrents.

Estava molt moreno!

—He estat a l'Àfrica, estudiant swahili. I ja el parlo correctament! *Jambo! Jinsi ni wewe!*

—Doncs jo m'estimo més el francès —va dir la Liseta—. *Chic, glamour, bonjour!*

—**Hola, Zoè!** —va exclamar l'Àlex, que va aparèixer de sobte.

També semblava diferent: havia crescut durant l'estiu. I encara no s'havia tallat els cabells.

—Gairebé sembles una noia —va dir la Liseta rient, i la va abraçar.

—I tu **GAIREBÉ** sembles un espantaocells —va contraatacar l'Àlex, també rient.

Els meus amics potser havien crescut o canviat de pentinat, però eren els mateixos de sempre, d'això no hi havia cap dubte.

I la nostra vella escola! L'edifici continuava exactament igual i en el mateix lloc on l'haviem deixat a final de curs: una mola de maons foscos, amb amplis finestrals i un gran pati al voltant ple de nens i nenes que cridaven i jugaven.

Aleshores va sonar el timbre de les nou. Era l'avís perquè entréssim a classe. La porta per on sempre saludava Mr. Plomí es va obrir.

I era allà! Com el curs anterior, i l'anterior, i l'anterior; ell mai no canviava.

—Ara és quan el vell Plo fa el discursset de cada any —va assenyalar l'Àlex—. *Benvinguts, estimats nens i nenes, a aquest temple del coneixement i l'educació!* —el va imitar rient.

Però en comptes de parlar, en Plo es va apartar i va donar pas a una dona altíssima i amb la cara molt seriosa. Semblava la versió femenina d'en Plo, però més jove!

Va apartar el nostre director educadament i va començar a parlar.

—Benvinguts, estimats nens i nenes, a aquest temple del coneixement i l'educació!

—**Vaja!** —va exclamar l'Àlex—. PLO DOS...

—Després d'aquesta... cursilada que m'ha recomanat el vostre antic director per acomplir la tradició...

ANTIC?????

—...com deia... Comença una nova era que transformarà aquesta escola caòtica en un centre disciplinat i eficient.

PERQUÈ ARA
LA DIRECTORA
SÓC JO!

Recordeu que havia dit que el primer dia de classe és fantàstic? Doncs oblideu-vos-en...

Què més
podia passar?

